

[REDACTED]
[REDACTED] TV7 [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]
a [REDACTED] Alkotmánybíróság, hu [REDACTED]
és [REDACTED]
men előterjesztve az
Alkotmánybíróság részére,
etve közvetlenül is elküldve
tájékoztatás@mkab.hu címre;

Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1		Áll. VI. 39088/2024/5
Érkezett: 2024 MÁJ 24,		
Példány:	Melléklet:	Köztük:
1		21

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírottak – [REDACTED]
[REDACTED] alatti lakos, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] alatti lakos, valamint a [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] székhelyű szervezet, egyedi ügyben érintett személyek, illetve jogi személy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abvt. 27. §-a alapján, a Ve. 233.§ (1) bekezdése szerinti törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

nyújtunk be a Kúria, mint választási ügyben előterjesztett bírósági felülvizsgálati kérelem ügyében eljáró bíróság Kvk.VI.39.088/2024/4. számú végzésével szemben. A Kúria végzése a további jogorvoslati lehetőségét kizárja. Felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében, vagy perújítás az ügyben nincs folyamatban.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria végzésének alkotmányellenességét, és a végzést semmisítse meg, mivel az sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe foglalt, az alapjogaink politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához fűződő jogunkat, továbbá sérti az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJEE) Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 3. cikke szerinti szabad választáshoz való jogunkat, sérti az EJEE 14. cikk szerinti, politikai vélemény alapján történő megkülönböztetés tilalmát, a 17. cikk szerinti joggal való visszaélés tilalmát, valamint az EJEE 6. cikk (1) bekezdés szerinti, tisztességes tárgyaláshoz való jogunkat, és a 13. cikk szerinti hatékony jogorvoslatához való jogunkat egyaránt.

Indokaink a következők:

Egyikünk, [REDACTED] 2024. május 13-án kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottságnak (továbbiakban: NVB-nek). Ebben előadta, hogy a hirlista.hu portál fejlécén 2024. 05. 10-én közzétett "JÚNIUS 9. NEKÜNK BÉKE KELL! CSAK A FIDESZI V Orbán Viktor" feliratú hirdetményre

rakattintva a <https://miniszterelnok.hu/az-ep-valasztas-donto-kerdesez-az-lesz-ki-bekepartis-es-ki-haborupartis/> webcímen elérhető oldal tűnik fel, amit a Kormány Miniszterelnöki Kabinetirodája üzemeltet. ■■■■■ előadta, hogy a Kormány weboldalának szövege a hazai baloldalt „háborúpartinak”, „Brüsszelből és Amerikából pénzeltnek” minősíti, s a becsmérlést még fokozza azzal a megjegyzéssel, hogy „Aki fizet, az rendeli a zenét.” Előadta továbbá, hogy Kormány weboldalán közölt, *Az EP-választás döntő kérdése az lesz, ki békepartis, és ki háborúpartis* című, 2024. 03. 22-én kelt szöveg valójában Orbán Viktor miniszterelnök egy rádióinterjúját ismerteti. ■■■■■rra hivatkozva emelt kifogást, hogy a Fidesz hirdeteménye ebben a formában súlyosan sérti több, a kifogásban felsorolt, választásra irányadó jogszabályban meghatározott jogát. Előadta, hogy maga az a tény, hogy Orbán Vikornak az ellenzékét en bloc lényegében hazaárulóként becsmérlő politikai nyilatkozatát a miniszterelnok.hu című, hivatalos állami weboldal közzétette, sérti a szabad választáshoz jogot, mivel e jog érvényesíthetőségének nélkülözhetetlen kritériuma az állam politikai semlegességi követelményének betartása. ■■■■■ a nemzetközi joggyakorlatnak – különösen a Magyarországon is joghatósággal bíró Emberi Jogok Európai Bíróság esetjogának – bemutatásával ezt alá is támasztotta. A Fidesz pedig azért, hogy a tartalma miatt jogsértő állami weboldalt a saját kampányreklámjának részévé tette és ezzel igyekezett befolyásolni a választókat, megsértett több az állampolgári alapjogokat védő jogszabályt, számos, a választásra irányadó hazai és nemzetközi jogi normát. A kormánypártnak ez a hirdeteménye sérti a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdése c) és e) pontjait is.

Az NVB a kifogást elutasította. Az elutasító határozat indoklása szerint már csak azért sem beszélhetünk arról, hogy a Fidesz a választási jogszabályokat sértve egy jogsértő tartalmú hivatalos állami weboldalt tett a kampányhirdeteménye részévé, mert a Kúria a KvK.III.38.043/2019/2. számú végzésében a megváltozott jogszabályi környezetre és a magyar Alkotmánybíróság újabb gyakorlatára hivatkozva rögzítette, hogy a továbbiakban nem tartható fenn a politikai pártok küzdelmében korábban megkövetelt, az állam semlegességére vonatkozó kúriai joggyakorlat. Azaz a Kúria KvK.III.38.043/2019/2. sz. végzésének meghozatala óta az állami szervek politikailag nem semleges tevékenysége nem jogsértő, s így az a politikailag nem semleges állami hivatalos weboldal beemelése a Fidesz kampányhirdeteményébe értelemszerűen szintén nem lehet jogsértő.

A ■■■■■ kifogását elutasító NVB határozat ellen, mint érintett személyek ezután hárman közösen nyújtottunk be a Kúriához felülvizsgálati kérelmet. Ebben kértük az NVB határozat jogsértő voltának kimondását, a határozat megváltoztatását, továbbá a KvK.III.38.043/2019/2. számú kúriai végzés felülvizsgálatát.

A felülvizsgálati kérelemben először az érintettségünket indokoltuk meg. ■■■■■ szinte szó szerint ugyanazzal indokolta az érintettségét, mint amivel korábban, a szintén az államra vonatkozó politikai semlegességi követelmény megsértése miatti ügyekben 2022. 04. 11-i, 2022. 12. 11-i, 2023. 01. 29-i és 2024. 02. 18-i keltezéssel benyújtott felülvizsgálati kérelmeiben. A Kúria ennek alapján az érintettségét eddig – úgy a Kvk.VI.39.424/2022/5. számú végzésében, mint a Kvk.VI.39.542/2022/3. számú, a Kvk.VII.39.007/2023/2. számú és a Kvk.III.39.013/2024/2. számú végzéseiben – mindig elfogadta. ■■■■■ a 2022. 12. 11-i, és a 2024. 02. 18-i keltezésű felülvizsgálati kérelmeket ■■■■■ közösen adta be és a Kúria a Kvk.VI.39.542/2022/3. számú és a Kvk.III.39.013/2024/2. számú végzéseiben ■■■■■ – szintén a mostani felülvizsgálati kérelemben előadottakkal szinte szó szerint megegyező – érveit az érintettségéről szintén elfogadta mindkét esetben. A 2024. 02. 18-i keltezésű felülvizsgálati kérelmet már hárman – ■■■■■ – terjesztettük elő. Ebben az ■■■■■ intén ugyanazokkal az érvekkel

támasztotta alá az érvelését, mint most. A Kúria a Kvk.III.39.013/2024/2. számú végzésében az [REDACTED] érintettségét is elfogadta. Ez utóbbi végzés indokolási részének a [18] bekezdésében a Kúria kifejezetten le is szögezte, hogy a „kérelmezők Ve. 222. § (1) bekezdés szerinti érintettségére nézve kétség nem merült fel.” Az [REDACTED] most tárgyalt alkotmányjogi panaszban még egy újabb érvet is előadott a korábbiak mellett: A 2024. 02. 18-i felülvizsgálati kérelemben még csak arra utalt, hogy szándékában áll jelölteket állítani az EP választásra és hivatkozott arra, hogy e szándékát a médiában már be is jelentette. Most viszont már arra is hivatkozhatott, hogy a jelölt-, illetve listaállítás már meg is történt.

A Nemzeti Választási Iroda honlapja szerint már 2024. május 6-án nyilvántartásba vették a párt listáját és azóta az írott és elektromos média többszáz közleményben tájékoztatta erről a közvéleményt. Az [REDACTED] nyilvántartásba vétele tehát köztudomású tény.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) A Ve. 228. § (2) bekezdése szerint a választási ügyekben folyó bírósági eljárás során a 2017. évi I. törvény (Kp.) szabályait kell alkalmazni. A Kp. 78. § (1) bekezdése szerint a bizonyításra a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) szabályait kell alkalmazni. A Pp. 226 § (2) bekezdése szerint *a bíróságnak a köztudomású tényeket akkor is figyelembe kell vennie, ha azokra a fél nem hivatkozik.*

A Kúria ennek ellenére az [REDACTED] érintettségét azért nem ismerte el a most támadott végzésében, mert álláspontja szerint a pártnak igazolnia kellett volna, hogy az NVB jelölőszervezetként határozatával nyilvántartásba vette. (Lásd: Indokolási rész [28] bek.)

A Kúria az [REDACTED] érintettségét egy másik köztudomású tény „igazolásának” hiánya miatt sem ismerte el. Végzésében hiányolta annak a ténynek az „igazolását”, hogy egy választási hirdetményben a választáson konkurensként induló politikai erőről jogellenesen közzétett, őt súlyos vádakkal illető politikai nyilatkozat hátrányosan befolyásolhatja a konkurens erő választási eredményét. (Lásd: indokolási rész [25] bek.) Pedig a negatív kampány hatása a konkurens politika erőre köztudomású. Önmagában azt a tény, hogy minden politikai tevékenység szükségképpen hatással van a következő választás eredményére, maga a Kúria is (sőt, már jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság is) számos határozatában leszögezte. (Lásd pl. a Kvk.III.37.096/2010/2. sz. végzés indoklasi részének számozatlan 8. bekezdését, a Kvk.VI.39.542/2022/3. sz. végzés [20] bekezdését, stb.)

Egy konkurens párt kampánytevékenységének hatása a konkurencia választási eredményére tehát szintén bizonyításra nem szoruló, köztudomású tény. Annak pedig, hogy a választás eredményére – és emiatt értelemszerűen a választáson induló konkurens párt választási eredményére – köztudomásúan kiható kampánytevékenység miért volt jogellenes, alapos és részletes indoklását adtunk a felülvizsgálati kérelmünkben.

A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy a Kúria – korábbi gyakorlatával is szakítva – jogsértést követett el, amikor nem ismerte el az érintettségünket és erre hivatkozva a felülvizsgálati kérelmünket érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A hazai eljárási jogszabályok megsértése mellett e döntése sérti az EJEE 13. cikke szerinti hatékony jogorvoslati jogot, hiszen az NVB döntésének hatékony bírói felülvizsgálatára az érdemi vizsgálat elutasítása miatt nem kerülhetett sor. Álláspontunk szerint alapos okkal felvethető az EJEE 6. cikk 1. bekezdés szerinti tisztességes tárgyaláshoz való jog és a 17. cikk szerinti joggal való visszaélés tilalmának megsértése is. A fentiekben leírtak alapján ugyanis azáltal, hogy a Kúria a korábban már ugyanilyen tárgyú ügyekben mindhármunk elismert érintettségét most nem ismerte el, továbbá hogy az [REDACTED] érintettsége tekintetében két kétségbevonhatatlanul közismert tényre vonatkozóan az „igazolás” hiányát nevezte meg az elutasítás okaként, legalábbis felvethető az, hogy a bíróság ily módon el akarta kerülni, hogy egy ma már több,

igen jelentős nemzetközi intézmények (mint az EBESZ ODHIR, vagy az Európai Parlament) által, és az újabb hazai többszázres demonstrációk által is támadott és reflektorfénybe helyezett, a jogállamiság elvét sértő politikai gyakorlat – nevezetesen az állam jogellenes, a politikai erők esélyegyenlőségét súlyosan sértő kommunikációs politikája – jóváhagyásának, vagy eltiltésének ügyében érdemi döntést kelljen hoznia.

Az Alkotmánybírósághoz azért fordultunk, mert az NVB határozatának érdemi elbírálását elutasító döntésével, s különösen azzal, hogy e jogsértő döntésével nem adott teret az NVB által tárgyalt, a magyar állam politikai semlegességi követelményét semmissé tévő és ezzel a szabad választáshoz való jogot is aláásó Kvk.III.38.043/2019/2. számú kúriai döntés felülvizsgálatának, a Kúria egy nagyon fontos, Alaptörvényben biztosított jogunk érvényesítését is ellehetetlenítette.

A Kúria jogsértő döntése ugyanis sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe foglalt, az alapjogaink politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához fűződő jogunkat, az alábbi indokok alapján:

A szabad választáshoz való jog kétséget kizáróan alapjog. Az EJEE Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének a „Szabad választáshoz való jog” címet viselő 3. cikke kimondja: „A Magas Szerződő Felek kötelezik magukat arra, hogy ésszerű időközönként, titkos szavazással szabad választásokat tartanak olyan körülmények között, melyek a törvényhozó testület megválasztását illetően biztosítja a nép véleményének kifejezését.”

Mind az aktív, mind a passzív választójogot gyakorló állampolgároknak joga van tehát ahhoz, hogy az állam által szervezett szabad választáson érvényesítsék választói akaratukat. Amennyiben az állam által szervezett választás nem felel meg a szabad választás követelményének – márpedig ehhez az egyik legfontosabb kritérium az állam politikai semlegességének követelménye –, akkor az állampolgárok szabad választáshoz való joga nem érvényesülhet. Ez azonban az állampolgárokat nem egyformán érinti. Azoknak az állampolgároknak a számára, akik a politikai véleményük alapján a kormánypártokat kívánják támogatni a választáson, a szabad választáshoz való jog sérelme joghátrányt nem okoz, hiszen őket a politikai jogaik hatékony érvényesítésében a szabad választáshoz való jog sérelme nem gátolja. Ellenben azokat az állampolgárokat, akiknek a politikai véleménye nem egyezik a kormányt alkotó politikusokéval és a kormánypártokéval, súlyos joghátrány éri akkor, amikor az állam a politikai semlegességi követelményének megszegése által megsérti a szabad választáshoz való jogot. Az NVB-ben benyújtott kifogásunkban, majd a Kúriánál előterjesztett felülvizsgálati kérelemben a vonatkozó hazai és nemzetközi jogi normák és az EJEB precedenserejű esetjogának a bemutatása mellett részletesen tárgyaltuk, hogy az állam politikai semlegességének követelménye mi miatt elengedhetetlen kritériuma a szabad választáshoz való jognak. Ezt az okfejtést most nem kívánjuk megismételni. Itt csak annyit jegyzünk meg: Azáltal, hogy az állam nem tartja be a politikai semlegesség követelményét és politikai tartalmú hirdetésményeivel tudatosan a kormánypártok választási győzelmét segíti, a kormánypártok által képviselt véleménytől eltérő véleményt képviselő és emiatt a kormánypártokkal szemben álló politikai erők választási győzelmét kívánó személyek politikai jogaikat lényegesen kevésbé hatékonyan, vagy egyáltalán nem tudják érvényesíteni. Nem, vagy csak a kormánypárti véleményű honfitársaiknál lényegesen kevésbé hatékonyan, kevésbé meggyőzően tudnak polgártársaikra a véleményük szóban, írásban, vagy a médián keresztül kifejtésén keresztül hatni s ezáltal arra is lényegesen kisebb az esélyük, hogy politikai akaratuk hatékonyan érvényesüljön a választáson, azaz hogy a választói akaratuknak

megfelelő eredmény szülessen. Hiszen a költségvetésből, vagy állami alapokból, esetleg állami tulajdonú vállalatok támogatásából finanszírozott állami propaganda lényegesen nagyobb intenzitással tud hatni a választói véleményekre, mint amennyire az ilyen propagandalehetőségekkel megközelítőleg sem rendelkező, nem-kormánypárti véleményt valló és hirdető személyek vagy szervezetek képesek hatni a honfitársaikra. Ily módon a szabad választáshoz való jog sérülése ugyan elvileg mindenki jogát sérti, de valódi joghátránnyal a nem-kormánypárti véleményen lévőköt sújtja. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerint „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.” A szabad választáshoz való jogot az állam politikai semlegességi követelményének megszegésével megsértő Kormány e tevékenységével kétszeresen is megsérti az Alaptörvénynek ezt a rendelkezését. Egyrészt a politikai semlegességi követelmény megsértése miatt nem biztosítja a szabad választáshoz való jogot, mint minden magyar választópolgárt megillető alapjogot. Másrészt kifejezetten arra tekintettel nem biztosítja ezt a jogot, hogy ezzel a kormányellenes politikai véleményt vallók és a kormánypárti véleményt vallók között különbséget tegyen, az utóbbiak véleményét fölerősítve az előbbiek kárára, és hogy ezzel a saját hatalmának meghosszabbítása érdekében befolyásolhassa a választás eredményét. A szabad választáshoz való jognak az állam politikai semlegességi kötelezettségének megszegésével való megsértésén alapuló kifogásunk érdemi elbírálását jogellenesen megakadályozó kúriai döntés pedig azt tette lehetetlenné, hogy a Kormánynak erre a súlyos, alkotmányosértő tevékenységére – mely ezúttal a jogsértő tartalmú hivatalos állami weboldalnak a Fidesz kampányhirdetményébe való jogsértő beemelésével fejtette ki ártó hatását – orvoslást találjunk. Ránk, mint kérelmezőkre nézve a Kormány alkotmányosértő magatartása és a Kúriának az alkotmányosértés érdemi elbírálását jogellenesen megakadályozó és ezzel a Kormány alkotmányosértő magatartásának szabad utat engedő döntése súlyos következményekkel járt. Hiszen a kormánypártokkal és a Kormány politikájával szemben álló, aktív politikai szereplőkként személyesen is hátrányos helyzetbe kerültünk azáltal, hogy a Fidesz, mint kormánypárt, kampányhirdetményében jogsértő módon egy jogellenes kormányzati politikai hirdetményt – konkrétan egy, a miniszterelnok.hu webcímű hivatalos kormányzati portálon közzétett, ellenzéket becsmérő szöveget tartalmazó weboldalt – tett közzé. Ez a jogsértő kampánytevékenység ugyanis a politikai tevékenységünk eredményére, hatékonyságára gyakorol negatív hatást.

A Kúria azzal, hogy a politikai és más véleményre tekintet nélküli egyenlő bánásmódhoz való jog érvényesíthetőségét a szabad választáshoz való jog, mint alapvető jog tekintetében a támadott jogsértő végzésével nem biztosította, nemcsak a magyar Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését, de az EJEE 14. cikkét is megsértette. Ez a cikk ugyanis előírja, hogy az „Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például (...) politikai vagy egyéb vélemény (...) alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.” Mivel a szabad választáshoz való jogot az EJEE szerves részét képező Első Kiegészítő Jegyzőkönyv külön cikkben rögzíti, így a megkülönböztetés tilalma erre az alapvető jogra is vonatkozik. Itt jegyezzük meg, hogy a szabad választás követelményét kifejezetten az európai parlamenti képviselői választás vonatkozásában az Európai Unióról szóló Szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 14. cikk (3) bekezdése is előírja, aminek azért van relevanciája, mivel a Kúria támadott döntése egy, az EP választási kampány alatti kampánysértés miatti NVB döntés érdemi elbírálását utasította el.

A fentiekre tekintettel kérjük a T. Alkotmánybíróságtól a kúriai végzés alkotmányellenességének megállapítását, és a végzés megsemmisítését!

Tisztelettel:

Budapest, 2024. május 24.

